

ALS EEN VOGEL IN EEN KOOI

Blijspel in vier bedrijven

door

CORNÉ JONES

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS EEN VOGEL IN EEN KOOI** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CORNÉ JONES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TREES de GROOT

JAAP de GROOT - haar broer

SONJA de GROOT - haar schoonzuster

ARIE KOOPMANS - een vrijgezel

GERDA HENDRIKS - de buurvrouw

TEUN HENDRIKS - de buurman

SUZAN de GROOT - nichtje van Trees

PETER van HOUTEN - vriend van Suzan

POLITIE-AGENT

WENDY - nichtje van Arie

SJAAK - man van Wendy

Opmerking: De rol van Peter en de Politieagent zou door een en dezelfde speler gedaan kunnen worden.

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de woonkamer van Trees. Het meubilair is eenvoudig. In ieder geval staat er een bank, een tafeltje, een kast, een schommelstoel en wat losse stoelen. Er zijn twee deuren. Een leidt er naar de keuken, de ander naar de gang en andere vertrekken. Er zit een raam in de achterwand, welke uitkijkt op de straat.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel is even leeg. Dan komt Trees sloffend de kamer in. Ze gooit haar jas op de stoel en gaat in de schommelstoel zitten.

TREES (*zuchtend en steunend*): Poeh!... Ik ben bek af. Twee zolders opgeruimd en drie keukens geboend.

Trees pakt de krant van tafel en leest. Niet veel later zakken haar armen omlaag en haar ogen dicht. De krant valt op de grond. Dan komt buurvrouw Gerda via de keuken binnen.

GERDA: Hallo Buurvrouw.... (*schudt aan arm van Trees*) Hallo Buur!

TREES (*schrikt op*): He?... Wat?... O, ben jij het Gerda?

GERDA: Zat je lekker te pitten, Trees?

TREES (*nors*): Wat te pitten! Daar heb ik geen tijd voor. Ik zat de krant te lezen.

GERDA (*lachend*): Dat zie ik ja! De krant ligt naast je op de grond.

TREES: Dat komt door jou! Ik schrik me elke keer weer rot van jou. Kun je niet normaal binnen komen?

GERDA: Stil maar. Ik hoor het al weer. Veel te druk gehad natuurlijk. En dat op je verjaardag! Laat me je eerst eens feliciteren, Trees. (*steekt hand uit*)

TREES (*negeert hand*): Verjaardag!... Het zou wat. Ik ben niet jarig en ik wil ook niet meer jarig worden. Je wordt er alleen maar oud van.

GERDA: Ach Trees, je moet je niet zo druk maken. Stop toch eens met al die werkhuisjes. Hoeveel heb je er eigenlijk?... Vier?... Vijf?

TREES: Zes! Jij hebt makkelijk praten. Ik sta overal alleen voor. Jij hebt thuis een vent die het geld binnen brengt. Maar hoe kom ik anders aan mijn centen?

GERDA: Gewoon! Dan neem je ook een vent!

TREES (*lacht schril*): Hoor haar! Dan neem je toch ook gewoon een vent! Lopen ze hier los soms?! (*weer nors*) Trouwens, ik wil helemaal geen man. Ze zijn lastig, eisen veel van je en je krijgt er niets, maar dan ook niets voor terug.

GERDA: Nou Trees, dat is niet waar. Kijk nu eens naar mij en Teun. Die...

TREES: Die heeft je wat gegeven, ja! Drie blagen van kinderen! En weet je waarom?... Omdat hij er zelf drie keer plezier aan heeft beleefd. Daarom! Nee Gerda. Jij bent je vrijheid kwijt en je kunt op je knieën liggen voor hem en zijn genadebrood eten.

GERDA (*nu ook nijdig*): Ja en jij kunt op je knieën liggen en de vloeren voor anderen gaan schrobben. Is dat soms wat jij met vrijheid bedoelt?

TREES: Ach, je loopt er tenminste geen dikke buik van op.

GERDA: Maar je krijgt er wel iets heel moois voor terug.

TREES: Iets moois?! Noem je dat iets moois? Drie blerrende kinderen om je heen? Die nog meer van je aandacht vragen en je nog meer vrijheid afpakken? Noem je dat mooi? Nee Gerda, je bent een slaaf geworden zonder dat je het zelf beseft! En er is er maar een die beter is geworden van jullie huwelijk... En dat is Teun... Je man.... Je baas!

GERDA (*zucht*): Ik had het kunnen weten. Als we over het onderwerp mannen hebben, dan breekt bij jou de hel los.

TREES: Precies! Ik wil er dan ook geen woord meer over horen. Jij hebt je Teun en ik heb mijn vrijheid. En ik zou niet graag met je willen ruilen.

Dan gaat de keukendeur open en komt Teun naar binnen. Hij heeft de laatste zinnen gehoord.

TEUN (*lachend*): Je weet niet wat je mist, Trees. Ik heb heel veel in huis hoor.

TREES: Laat het dan maar mooi thuis staan, Teun! Want ik mis helemaal niets.

TEUN (*loopt naar Trees toe*): Kom hier ouwe mannenhaatster! Dan kan ik je met je verjaardag feliciteren. (*pakt haar beet en kust haar op de wang*) Nou? Lekker Trees?

TREES (*verward, dan met afkeer*): Getverderrie man! (*veegt haar wang af*) Je zoent nog nat ook! Bah!!

TEUN: Nou, Gerda klaagt er nooit over hoor. Nietwaar schatje van me? (*wil Gerda aanhalen*)

GERDA: Teun alsjeblieft niet hier. Je weet hoe Trees..... eh... Nou ja...

TREES: Nou, zeg het maar.

GERDA: Eh.... Daar hebben we het al over gehad. Laten we het daar maar niet meer over hebben.

TEUN: Ha, ha. Ik weet het wel! (*flink*) Jullie hebben het over mij gehad.

TREES: Over hem! Poeh... Wat verbeeld jij je wel, Teun Hendriks? Jij denkt zeker dat...?

GERDA: He, toe nou mensen. Alsjeblieft... Laten we nu niet jouw verjaardag bederven, Trees.

TREES (*stampvoetend*): Begin je nu weer over mijn verjaardag?! Hoeveel keer moet ik je nu vertellen dat ik mijn verjaardag niet meer wil vieren?

TEUN (*droog*): Dat moet jij weten, Trees. Maar wij vieren het wel. Luister goed. We doen je nu een voorstel.

TREES: Zal me een voorstel zijn als jij er mee komt!

TEUN (*onverstoorbaar*): En het voorstel houdt in dat wij jou meenemen om ergens te gaan eten. Voor je verjaardag..... Nou, wat zeg je er van?

TREES: Ik ben niet meer..! (*verrast*) Eh...Wat zei je? Ergens gaan eten? Met jullie?.... (*wantrouwig*) En wie gaat dat betalen? Ik....

GERDA (*trots*): Wij!

TREES: Jullie??... Waarom?

GERDA: Omdat je ja.. eh... Nou ja, gewoon. Omdat we je heel aardig vinden. Zo goed?

TREES (*lacht schril*): Omdat jullie me zo aardig vinden! Maak de kat wat wijs.... Teun ook?

TEUN: Ja, ook Teun vind je aardig. Ik....

TREES: Dan moet ik uitkijken! Als mannen je aardig gaan vinden, dan steekt er iets achter. Voor de draad er mee, Teun. Wat is er aan de hand?

TEUN: Goeiendag zeg! Wat ben jij toch wantrouwig Trees. Gerda en ik nemen je gewoon mee uit eten. Punt uit! Dat is alles. En nu ga je je omkleden, want zo neem ik je niet mee. Opschieten dus!

TREES: Nou zeg. Ik ben je vrouw niet die je kan commanderen!

GERDA: He Trees, toe nou. Ga je even opknappen en je omkleden. Dan gaan we gezellig met z'n drietjes uit. Goed?

TREES (*aarzelend*): Eh... ja. Wat moet ik dan aan doen?

TEUN: Wat dacht je van een superkort rokje, een sexy blousje en een....

GERDA: Teun! Stop er nu eens mee! We hebben Trees eindelijk zover dat ze mee gaat, voordat die anderen hier... eh... voordat... eh.... (*nerveus*) Laten we nu maar liever opschieten.

TREES: Wat is er aan de hand, Gerda? Over welke anderen heb jij het? En wat moeten die hier?!

TEUN: Welnee! Niks aan het handje. Gerda bedoelde dat.... eh... dat we op moeten schieten, omdat anders misschien anderen onze plaats krijgen in het restaurant.... Ja toch, Gerda?

GERDA: Eh... ja... ja, dat bedoelde ik! Kom Trees, je moet je nu echt haasten hoor.

TREES (*ongelovig*): Ik weet het niet!... (*na even*) Maar vooruit, ik ga wel mee.

GERDA (*opgelucht*): Ha fijn Trees. We maken er een gezellige avond van vol verrassingen.... O jee...

TREES: Wat voor verrassingen?!

TEUN (*stoot Gerda aan*): Eh.... We weten niet wat we te eten krijgen. Eh... Dat is de verrassing. Zo hebben we dat afgesproken met het restaurant.

TREES: Ja.. Ja! Enfin, ik stort me wel in het diepe. Ik ga me omkleden.

TEUN: Mooi. Dan neem ik in die tussentijd een borrel.

TREES: Dan heb je mooi pech mannetje! Want ik heb geen drank in huis.

TEUN (*grijnzend*): Weet ik... Weet ik... (*haalt flesje drank uit binnenzak*) Daar had ik al op gerekend!

TREES (*schudt haar hoofd*): Mannen! Zie je het nu zelf, Gerda? (*gaat af door gangdeur*)

GERDA: Had je niet even kunnen wachten Teun? Je weet dat ze daar niet van houdt.

TEUN: Waar houdt zij nu wel van? Een ouwe zeur is het! Het is dat jij en haar familie me over hebben gehaald om er voor te zorgen dat zij een poosje uit haar huis is, maar anders.....

GERDA: Het is toch voor het goede doel, Teun?

TEUN: Het is maar welk goed doel je bedoelt. Ik heb nu al medelijden met Arie.... (*plotseling grinnikend*) Al doe ik het eigenlijk daarvoor! Ik wil wel eens zien hoe lang die Arie het volhoudt bij Trees.

GERDA (*om zich heen kijkend*): Stil nou! Ze mag het nog niet weten. Het moet een verrassing blijven voor haar.

TEUN: Nou, een verrassing zal het worden! Daar ben ik van overtuigd.

GERDA: Ik ook hoor. Ik denk dat Trees er dolblij mee zal zijn. Ik heb gehoord dat die Arie staat te trappelen van ongeduld om bij haar in te trekken.

TEUN: Ja, dat snap ik! Als je hem eenmaal hebt gezien, weet je ook waarom.

GERDA: Wat mankeert er dan aan? Het is een keurige vrijgezel heb ik gehoord van Trees d'r familie.

TEUN: Nou dan twijfel ik aan het verstand van die familie. Die Arie heeft al zijn geld verzopen.

GERDA: Meen je dat Teun?

TEUN: Zeker weten! Daarom wil hij ook zo graag komen natuurlijk. Trees zit er warmpjes bij.

GERDA: Dat weet ik niet. Zoveel verdient ze niet met die werkhuisjes. Dat is maar bitter weinig hoor.

TEUN: Ha! Maar ze geeft ook bitter weinig uit. Ze zit als een kloek op haar centen. Nee, die Arie komt in een gespreid bedje. En als hij Trees d'r centjes opgemaakt heeft, dan is hij zo weer vertrokken.

GERDA (*schrikt*): Moeten we Trees dan niet waarschuwen, Teun?

De gangdeur gaat open en Trees komt binnen. Ze heeft nog steeds dezelfde kleding aan als daarvoor.

TREES: Waarvoor moet jij mij waarschuwen, Gerda?

GERDA: Eh... Voor... eh... Dat je op moet schieten, Trees. Je bent nog steeds niet omgekleed, zie ik. We moeten zo weg hoor!

TREES: Ik ben klaar! Ik kleed me toch maar niet om.

TEUN: Wou jij zo met mij mee gaan naar een restaurant?!

TREES: En waarom niet? Wat mankeert er aan?

GERDA: Nou ja Trees. Je hebt toch wel wat knappers dan dit?

TREES: Natuurlijk wel. Maar ik ben niet gek! Zal je net zien, dat een of andere idiote ober morst op mijn mooie jurk. Dank je feestelijk! Nee, ik ga zo.

TEUN: Je gaat maar! Veel plezier in je eentje. Gerda, kom op. Het feest gaat niet door! (*loopt naar keukendeur*)

GERDA: Teun! Wat ben jij van plan?

TEUN: Dat is nogal duidelijk he? Ik ga met haar niet voor paal staan! (*hatelijk tot Trees*) Als ik jou was zou ik mijn schort ook nog voor doen. (*keuken af*)

TREES: Dat is nog niet eens zo'n slecht idee. (*pakt schort*)

GERDA: Trees! Nou ja, eigenlijk heeft Teun ook wel gelijk. Zo heb ik er ook geen zin meer in.

TREES: Nou, dan blijven we toch lekker thuis.

GERDA (*gehaast*): Nee! Eh... ga nu maar met mij mee naar huis. Ik maak zelf wel wat klaar.

TREES: O maar.....

GERDA: Kom nu maar. Ik laat wel wat komen van de afhaalchinees. (*gaat keukendeur af*)

TREES: De afhaalchinees! Nou ja, ik ga wel mee.... O wacht even. Ik neem mijn schort toch maar mee. Die kinderen van hun zitten overal met hun vieze vingers aan. (*kijkt in het rond*) Nee, dan is het bij mij toch veel schoner. (*keukendeur af*)

Het toneel is even leeg. Dan horen we langdurig de voordeurbel gaan. Weer even later zien we Arie voor het raam staan. Nadat hij geklopt heeft, morrelt hij aan het raam en krijgt het open. Hij stapt de kamer in. Arie ziet er zeer onverzorgd uit en heeft zich zeker

een paar dagen niet geschoren. Hij heeft een oud tasje bij zich, waar wat spulletjes in zitten.

ARIE (*grinnikend*): Ik bent zeker een ietsepietsje te vroeg? Nou ja... Kent ook niks skelen he?... Liever te vroeg, dan nooit denkt ik so maar..... Kent ik toch meteen effies kijke hoe of dat wijffie er bij sit... (*doet kast open*) Nou... siet er niet slecht uit... He?... Wat siet me eigen ogies?.... Een bakkie met cente soms?.... (*pakt trommeltje uit kast en opent deze*) Dat siet er verrekte goed uit! (*grinnikt weer*) ....En as dit alleen d'r sakcentjes sijn, dan most ik bofe ook nog maar is kijke.... (*legt trommeltje terug*) Maar eerst een slokkie.... (*gaat in schommelstoel zitten pakt fles drank uit zijn tas. Zet deze aan zijn mond*) So, daar knapt een mens fan op!... O ja... Dat sout ik bijna fergete.... Se krijgt nog iets fan me. (*pakt oud doosje uit zijn tas en zet het op tafel*) Tis niet feel Trees. Maar het komt uit een goed hart mot je maar denke.... (*neemt weer slok*) Verrekt nog an toe! Wat is het stil.... Sou het eigenlijk nog wel lefe?.... (*maakt doosje voorzichtig open*) He getverdemme!... Dat lap je me toch maar weer mooi, snuiter. Dat hebt me toch mooi fijf piek gekost.... Je sit toch in een mooi doossie?... Nou ja.... nou leg je er bij. (*doet doosje dicht en weer op tafel*) Ik koop wel weer is 'n nieuwe foor Trees... (*grinnikt*) Fan d'r eige cente! (*kijkt wat in het rond, wrijft over zijn kin*) Verrekt kerel! Je had je eige wel is effies kenne skeren! Wat mot zo'n wijffie wel niet fan je denke?.... Sou se soms een badje hebbe?.... Kent ik de'r effies in gaan legge... Alligt dat ik de'r fan opknap he?..... Ik gaat effe bofe kijke!... Se moet toch bij de'r eige segge as se me siet: "Ik hebt het toch maar goed getroffe met die Arie! (*pakt scheerspullen en pyama uit tasje en legt deze op de tafel*) ...Wat sit ik eigenlijk te semelen? Se neemt me maar so as ik bent! Se mot juist hartstikke blij sijn dat ik bij d'r wilt wonen. (*gaat zitten en neemt weer een slok*) En late me eerlijk sijn, so feel fraag ik niet. Een borreltje op sijn tijd, das alles. (*kijkt naar doosje en pakt het*) Eigenlijk wel sielig foor so'n beessie.... (*maakt doosje open, schrikt*) Verrekt nog an toe! Het is weer wakker geworde... He jochie liet jij me effies schrikke! Weet je wat ik doet? Ik koop een mooi kootje foor jou. (*doet doosje weer dicht, loopt naar kast en pakt trommeltje*) Hier mot toch wel genoeg in sitte raam. (*op dat moment gaat de voordeurbel*) De bel! Wat salt ik doen? De deur ope doen of het raam uitstappe?.... Nee! Niet weglope Arie. Je ben immers de bewoner fan dit huis.

Arie gaat door de gangdeur af en komt even later met Suzan en

Peter weer in de kamer. Hij heeft het rommeltje nog bij zich.

SUZAN: Wie bent u eigenlijk? En waar is Tante Trees?

ARIE: Ik sount het niet wete kind. Maar wie bent jij eigenlijk, as ik frage mag?

SUZAN (*hooghartig*): Ik ben toevallig het nichtje van Tante Trees. Mevrouw de Groot voor u!

PETER: Dat doet ook helemaal niet ter zake. Wat doet u hier en wie bent u?

ARIE: Ik bent Arie Koopmans en het ferjaardagskado van Trees. Ik bent sogesegt de frijer fan je Tante.

SUZAN (*ontzet*): U bent wat?!... Bent u Arie? De man waar we Tante Trees mee willen verrassen? Nee hè?

ARIE: Ja hè?

PETER: Je maakt mij niets wijs! Nee, jij hoort hier helemaal niet. Suzan! Je denkt toch niet dat je ouders dit... eh... dit figuur hebben uitgezocht voor je tante?

SUZAN: Nee, natuurlijk niet! Die Arie waar mijn ouders het over hadden, was een keurige nette vrijgezel. En wat moet u met dat trommeltje?! Daar zit Tante Trees haar geld in.

ARIE: Klopt! En daar past Arie nu effies op, schatje.

PETER: Noem mijn vriendin geen schatje! Anders zal ik jou eens... eh...

ARIE (*loopt dreigend op hem af*): En wat sal jij dan wel knaap?

PETER: Eh... Ik waarschuw de politie! (*loopt snel naar gangdeur*) Ik ben zo terug Suzan.

SUZAN: Peter! Je laat me toch niet alleen met hem? Dat kun je niet doen!

PETER: Eh... Ik ben zo terug. Echt. (*gangdeur af*)

SUZAN (*angstig*): Je.. eh... u doet me niets hè?

ARIE: Wat sount ik dan motte doen meissie?

SUZAN: Eh... Dat weet ik niet, maar... u doet niets, hè meneer?

ARIE (*grijnzend*): Meneer! Segt jij maar Ome Arie hoor kind.

SUZAN: Ome Arie...?

ARIE: Ja. Je sult er toch aan motte wenne dat ik je Ome wordt. Je familie hebt me self uitgesocht foor je Tante, weet je wel?

SUZAN: Wou jij.. eh... u zeggen, dat U de Arie bent..? Nee, dat kan niet!

ARIE: En waarom sount dat niet kenne, schatje? Wat mankeert er an Arie? Niets toch seker? (*loopt naar Suzan toe*)

SUZAN (*verschrikt*): Nee! Blijf daar staan. Raak me niet aan.

ARIE: Ik raakt je helegaar niet aan. Ik wilt je alleen effies mijn fogeltje

late sien. Ken je effe kijke of ter nog lefe in sit.

SUZAN: Je..!! Viezerik! Ik wil jouw... eh... dinges helemaal niet zien.

ARIE: Het is een heel leuk beessie hoor. *(pakt doosje en opent deze op een kier)* Kijkt maar.

SUZAN *(aarzelend)*:... He?... *(opgelucht)* O... Het is een echt vogeltje.

ARIE: Ja, dat seit ik toch? Wat had jij dan gedacht?

SUZAN: Ik... eh... Ik weet niet wat ik dacht.... Ach, wat zielig. Hoe komt dat beestje hier?

ARIE: Dat hebt ik gekocht foor je Tante. Foor d'r ferjaardag, weet je wel? Sout se het leuk finde, denk je?

SUZAN: Ja... Ja, dat denk ik wel.

ARIE: En wat sout se fan mij finde, denk je? Ook wel aardig?

SUZAN: Nou... Dat weet ik niet. Eerlijk gezegd denk ik dat je niet in de smaak zal vallen bij haar. En ik kan me dat heel goed voorstellen.

ARIE: O.... Bent ik dan niet aardig of zo?

SUZAN: Eh... Dat wel.

ARIE: Wat is ter dan an mij ferkeerd?

SUZAN: Eh... Je kleding.. Je uiterlijk... Misschien?

ARIE *(aarzelend)*: Tja... Ik had me eige natuurlijk effe motte skere.... En een knapper pak an motte trekke.... Nou ja... Het eerste ken, maar het tweede ken dus niet.

SUZAN: Wat bedoel je Ome... eh... meneer?

ARIE: Nee, segt gerust Ome Arie. Ik bedoel dat ik me self wel ken skere, maar een ander pak hebt ik niet. Alleen dese... *(pakt pyjama van tafel)* Maar dat sal je wel niet bedoele.

SUZAN: Eh... Nee. *(moet er om lachen)* Veel is het niet Ome Arie wat je hebt. Heb je echt niets anders?

ARIE: Nee. Ik hebt net me laatste cente uitgegefe foor dat fogeltje. Anders had ik misschien wel een pakkie kenne kope op de rommeltjesmarkt.... Maar dat sout ik efe goed kenne doen. Ik hebt hier nog wat cente....

SUZAN: Wat?! Dat kun je niet doen van Tante Trees haar geld!

ARIE: Nee... Nee... Maar... ik doet het toch foor haar?

SUZAN: Je houdt er maar vreemde regels op na moet ik zeggen. Heb je dan helemaal geen geld van jezelf? Je hebt op zijn minst toch wel een uitkering of zo?

ARIE: Ja natuurlijk! Maar ja.... Dat is so op he? Het lefe is duur, meissie. Na twee weke is het geld op, maar de maand duurt fier weke.

SUZAN: Nou, Tante Trees zal je wel leren hoe je met geld om moet gaan. Als... ze je wil hebben, bedoel ik natuurlijk. Ik zou er maar

niet op rekenen Ome Arie.

ARIE: Tja... Het sit me ook wel tege in het lefe hoor. Fanmorgen dach ik nog dat ik het foor mekaar had, maar nu weet ik het niet meer. Ik neemt nog maar is een slokkie. Meestal gaat dan het sonnetje weer foor me schijne... Jij ook een, meissie? (*pakt twee glaasjes uit zijn tas*)

SUZAN: Dat moest ik maar niet doen. Wat zal Peter daar wel van zeggen? Die houdt daar niet van.

ARIE: Ik kent die gozer fan je natuurlijk niet so goed, maar.... Volgens mij houdt ie ook niet fan jou.

SUZAN: Hoe kun jij daar nu over oordelen? Je hebt hem nog geen minuut gezien! Peter is heel lief en attent.

ARIE: Ja dat is so! Maar as het hem effies te moeilijk wordt, dan laat hij je toch maar mooi barste...

SUZAN: Hoe kom je daar nu bij?!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto